

ПЪСЕНЬ НА ДРУГАРЯ

Ти не ще се върнешъ, Фернадесъ —
днесъ картеченъ огънь ви помете.
Въвъ полето вие като песъ
неуморно непокоренъ вѣтъръ.

Тржбенъ знакъ. И следъ сигнала пакъ
става тихо, непонятно тихо . . .
Въвъ окопа дрѣме синкавъ мракъ,
а въ гърдитѣ брули бѣсенъ вихъръ.

После нѣкой съ прѣсти рий земята,
после кжсъ и истериченъ смѣхъ. . .
Нѣкой грабна ржчната граната
заотвинтва и отново спрѣ.

Следъ сигнала ти политна прѣвъ.
Не далече, чу се лай картеченъ.
Олюля се. . . на челото кръвъ. . .
Фернадесъ, не ще се върнешъ вече.

Ний превзехме стрѣмнината днесъ.
Врѣзахме се въ тѣхната верига.
Колко би се радвалъ, Фернадесъ,
само тъй. . . да можешъ да се вдигнешъ. . .